

‘Biovergisting in Nederland blijft moeizaam’

Terwijl in Nederland de vergistingsinstallaties moeilijk het hoofd boven water kunnen houden, schieten ze in andere Europese landen als paddenstoelen uit de grond. Sander Binsma, specialist co-mestvergisting bij Oosterhof Holman in Grijpskerk (Gr) legt uit.

In landen als Duitsland en Italië zijn vergistingsinstallaties lucratief. Hoe komt het dat initiatiefnemers in Nederland er niets mee kunnen verdienen?

“Landen als Duitsland en Italië zijn anders ingericht. Ze zijn extensiever. In Nederland is alle grond in gebruik voor de productie van voedsel of voedergewassen voor dieren. In Duitsland en Italië is er ruimte beschikbaar voor de teelt van energiegewassen, zoals mais. Ook zijn er in Duitsland veel kleine veehouders die stoppen met het houden van dieren en energiegewassen telen voor biovergisters. Dat is een wezenlijk verschil met Nederland.”

Daarnaast schijnt de subsidieverlening in Nederland minder te zijn dan in bijvoorbeeld Duitsland.

“Dat klopt. In Duitsland krijg je een vaste hoge bijdrage, in Nederland is die lager en variabel. Het verschil kan oplopen tot 6 cent per kW uur. Dat betekent dus ook dat interessante producten voor biovergisting, zoals reststromen uit de levensmiddelenindustrie, naar Duitsland gaan omdat afnemers daar meer betalen.”

Er zijn dus te weinig goede producten tegen de juiste prijs beschikbaar voor de Nederlandse markt?

Ja, zo kun je het wel stellen. Daar komt nog bij dat we in Nederland een Meststoffenwet kennen. Niet alle producten die je in een vergister stopt, mogen later als digestaat op het land gestort worden. Een voorbeeld is slachtafval. Hierin zitten veel vetten die voor veel energie zorgen. Maar in Nederland moet dit product na vergisten bewerkt worden via compostering of hygiënisering. In Duitsland mag het na vergisting als digestaat op het land uitgereden worden. Deze reststromen, maar ook bijvoorbeeld zuiveringslib, gaan ook vanuit Nederland naar Duitsland toe.”

Biovergisting blijft in Nederland dus een moeilijk verhaal?

“Als de regels niet veranderen, blijft biovergisting in Nederland moeilijk. We doen hier wel veel aan co-vergisting waarbij mest de belangrijkste grondstof is. Maar uit mest komt veel minder gas. De andere producten die je mag toevoegen, de zogenoemde positieve lijst, moet voor de gasproductie zorgen. Ook banken vragen langdurige contracten met grondstoffenleveranciers voordat ze investeren in zulke projecten. Alleen grote coöperaties, zoals bijvoorbeeld aardappel- en bietenverwerkers die zelf voor een stroom producten zorgen, kunnen winstgevend geëxploiteerd worden.”

Waar moeten de vergisters in Nederland zich op focussen?

“De installaties moeten gericht zijn op gasproductie, niet op de opwekking van duurzame elektriciteit. Het rendement van deze installaties is redelijk. Wel is de verdeling lastiger omdat je te maken hebt met regionale gasnetwerken.”

Voor meer informatie

» www.oosterhof-holman.nl